

En profesjonsforenings fødsel

PUBLISERT 1. mai 2004

Den 10. april var det 70 år siden NPF ble stiftet. Møtet er behørig dokumentert i NPFs første møteprotokoll, på nynorsk. Og da skjønner vi at det er ført i pennen av Åse Gruda Skard. Hun var én av initiativtakerne, sammen med Harald Schjelderup. Sistnevnte sendte ut invitasjonen til møtet, datert 24de mars 1934. Dette brevet er det første dokument vi har om NPF. Nå er det behørig rammet inn, og henger i møterommet vårt som har navnet «Schjelderup».

I invitasjonen refereres det til «*Forslag til statutter (som) er gitt på forhånd*». Stiftelsesmøtet er også omtalt i «*Toårsmelding frå Norsk Psykologforening*» fra 1936. Der står det at «*Norsk Psykologforening vart konstituert 10de april 1934 på eit møte der 8 av 15 innbedne psykologar møtte. Eit framlegg til statutter vart dryft og vedtatt med somme små endringar*». Små kanskje, men neppe uviktige. Som vi opplevde på vårt landsmøte i 2001, var det også den gang en diskusjon om hvem som egentlig skal kunne være medlemmer. Første punktet om medlemskap gikk greit og ble vedtatt som foreslått: «*(Medlemmer kan bli) De som ved Oslo Universitet har tatt doktorgraden på et psykologisk emne eller magistergraden med psykologi som hovedfag eller har en annen psykologisk utdanning som kan ansees likeverdig med denne.*»

I andre punktet derimot, var foreslått «*De som fyller kravene til opptagelse i den internasjonale psykoanalytiske forening*». Dette ble rettet, og vedtatt mot to stemmer. Vi aner diskusjonens innhold. «*Praktiske psykologer med en utdanning som kan ansees likeverdig med de ovennevnte (f.eks. fyller kravene til opptagelse i den internasjonale psykoanalytiske forening)*». Parentesen var også med i statuttene.

Interessant er det også at «*Dessuten kan optas i foreningen de som har gjort verdifullt arbeid på det psykologiske område uten å fylle de betingelsene som er nevnt i a og b ...*» I toårsmeldingen ser vi at det ble opptatt åtte slike medlemmer i løpet av de første to årene. For øvrig ble professor Harald Schjelderup valgt til formann, dr. phil. Richard Eriksen til nestformann og mag. art. Åse Gruda Skard til sekretær.

I 1934 hadde foreningen 20 medlemmer, som var sunket til 18 ved utgangen av 1935. Det ble avholdt ni styremøter og ni (medlems)møter i perioden. På hvert møte ble det holdt foredrag med stor spennvidde i temaene, fra «*Psykologien som vitenskap*» (Halvorsen), «*Psykologiske forutsetninger for krig og fred*» (Schjelderup), og «*Mentalhygiene i barnealderen*» (Hoel og Skard), til «*Metoder i den industrielle psykologi*» (Waalder) og «*Til vidneutsagnets psykologi*» (Scharffenberg). Ved ett møte viste stud. mag. Rasmussen tryllekunster. Et ekstramøte, der studentene var innbudt, drøftet «*løns- og honorartilhøva for psykolog-ane*». Fagforeningspolitikk var aktuelt helt fra starten i NPF. På hvert møte var det ordskifte etter foredraget, og etter møtene var det

«kveldsmat med te og smørrebrød». Ikke-medlemmer kunne også delta på møtene – for 50 øre. Medlemskontingenten de første årene var på kr 5 per år.

Økonomien i NPF så ut til å være sunn i den første to-årsperioden. Hele 44,50 kr kunne inntektsføres som inngangspenger. Av møteprotokollen ser vi også at på noen møter var det flest ikke-medlemmer. Kontingentinntekten var på hele kr 160. Av det ser vi at allerede da hadde en noen medlemmer som var trege med å innbetale kontingent.

Sverre L. Nielsen

Seniorrådgiver

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 5, 2004, side 409